

El gran duc, en perill segons un estudi fet durant 20 anys

treball

Naturalistes i la UdG han fet durant 20 anys un estudi de la població al Baix Empordà

Les activitats humanes, els ofegaments, els atropellaments i les electrocucions, tres dels grans perills als quals s'enfronten

En altres zones de Catalunya, com ara Osona, l'ocell està en regressió

El Grup de Natura Sterna i la Universitat de Girona (UdG) estan duent a terme des de l'any 1999 al Baix Empordà un gran estudi sobre la població del gran duc, en el qual ja s'han marcat 123 exemplars. El duc és el rapinyaire nocturn més gran d'Europa i s'inclou dins la família dels estrígids, com els mussols.

Aquest treball ha permès obtenir dades rellevants de les enormes dificultats per les quals passa aquesta enorme au, que es troba propera a l'amenaça. S'observen problemes greus tant a l'hora de nidificar, com per les baixes causades per atropellaments, ofegaments, electrocucions o la caça furtiva. L'estudi alerta que cal millorar la regulació de certes activitats a l'aire lliure, com ara les vies d'escalada, i prestar atenció a les infraestructures viàries i algunes torres elèctriques de mitjana i alta tensió. Aquestes causes són claus per comprendre per què es donen molts dels fracassos reproductors.

Estabilització

Jaume Ramot, president del Grup de Natura Sterna i un dels autors de l'estudi, destaca que res fa pensar que la població de ducs al Baix Empordà es trobi en una mala situació, però alerta que no s'ha d'abaixar la guàrdia. "És important tenir en compte que en altres sectors de Catalunya, com ara a Osona, el duc està tenint una regressió preocupant per motius que encara s'estan estudiant", destaca Ramot.

Les causes de mortalitat detectades durant l'estudi són majoritàriament causades per la mà de l'home. Ramot explica que dels 21 casos estudiats, els atropellaments a les carreteres i les electrocucions en infraestructures elèctriques són la principal causa, amb un total de 12 baixes. Seguits per ofegaments en piscines i basses, abatuts a trets i altres causes més residuals. Un altre dels problemes és la pèrdua de zones de nidificació per molèsties continuades. "No són dades estadísticament rellevants, però mostren les baixes reals al territori per la difícil localització", destaca Ramot.

Millorar la regulació

Jaume Ramot explica que s'ha de ser conscient que, per exemple, la proliferació de vies il·legals d'escalada al llarg del territori i "la poca efectivitat de l'administració a l'hora de regular aquestes activitats de lleure al medi natural estan portant moltes espècies cap a un camí sense sortida".

"De les nostres accions com a societat dependrà que aquesta salut ambiental no en surti ressentida i de retruc la nostra qualitat de vida greument perjudicada", adverteix Ramot.

Durant el període de l'estudi, que abraça dues dècades, s'han marcat mitjançant mètodes científics un total de 123 exemplars. La majoria eren polls i alguns adults. D'aquests anellaments s'han pogut obtenir dotze recuperacions, de les quals tots han estat exemplars accidentats. Aquesta dada és preocupant donat que mostra l'alta taxa de baixes que hi ha al territori.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 24-07-2019, Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/11-mediambient/1640952-el-gran-duc-en-perill-segons-un-estudi-fet-durant-20-anys.html>